

בתי המשפט

010312/06 תק		בית משפט לתביעות קטנות ת"א	
29/01/2007		שופט: ברנר חגי	בפני:
תאריך:			

בעניין: **מדר רוני****תובע****נגד****דלתא איירליינס ישראל****נתבעת****פסק דין**

1. בפניי תביעה קטנה לתשלום סך של 8,290 ₪ בגין איחור בטיסה.
2. התובע היה אמור לטוס באמצעות הנתבעת ביום 31.7.2006 מאוקלהומה סיטי, דרך אטלנטה, לתל אביב. דא עקא, הטיסה לאטלנטה בוטלה, ולא סודרה לתובע טיסה חלופית. עקב כך הגיע התובע לתל אביב באיחור של יום. לדברי התובע, כתוצאה מכך הוא נאלץ לבטל פגישות עסקים שתוכננו מראש, ואף נאלץ להאריך את שהותו בישראל בארבעה ימים נוספים כדי לנסות ולתאם מועדים חלופיים לקיום הפגישות שנאלץ לבטל. הנתבעת הציעה לפצותו בסכום של 100 דולר, בגין חדר המלון ששכר באטלנטה. התובע טוען כי מדובר ברשלנות פושעת מצידה של הנתבעת, שכן לדידו ניתן להשלים עם עיכוב של שעתיים או שלוש שעות, אך לא עם איחור של יום. הוא תובע פיצוי בגין 10 שעות עבודה, בגין לינה במלון, בגין שכ"ט עו"ד ובגין טרחה ועוגמת נפש.
3. הנתבעת מכחישה מכל וכל את טענת הרשלנות המיוחסת לה. הנתבעת טוענת כי דחיית מועד הטיסה נגרמה בשל מספר תקלות טכניות ומיכאניות במנועי המטוס, דבר שלא היה בשליטתה. מדובר בחימום יתר של אחד ממנועי המטוס, גילוי אש במנוע, הצורך בהחלפת המנוע ותקלות נוספות, והכל כמפורט בנספח א' לכתב ההגנה. הנתבעת ניסתה לארגן לתובע טיסה חלופית לאטלנטה, על מנת שיגיע בזמן לטיסת ההמשך לתל אביב, אך הדבר לא עלה בידה, לנוכח העובדה שמדובר בחודש יולי, שהוא חודש עמוס במיוחד בענף התעופה (ראה נספח ב' לכתב ההגנה). הואיל והתובע לא הסכים להמתין באוקלהומה סיטי, ארגנה לו הנתבעת טיסה חלופית לאטלנטה, למרות שכבר היה ברור שטיסת ההמשך לישראל יצאה לדרכה. הנתבעת טוענת כי בנסיבות אלה היא פטורה מאחריות, כאמור בס' 20 (1) לאמנת ורשה.
4. לא נסתרה טענתה של הנתבעת באשר לסיבה בגינה היה הכרח לבטל את הטיסה מאוקלהומה סיטי לאטלנטה. אין המדובר בביטול שהוא תולדה של גחמה או של שיקולי רווח והפסד כלכליים, אלא בביטול שהוא כורח המציאות. איש אינו מצפה מחברת תעופה שתוציא טיסה במטוס שמנועו האחד עלה באש ומנוע אחר התקלקל וטעון החלפה. סבורני כי גם התובע לא היה מעוניין לעלות על טיסה כזו. בטיחות הטיסה קודמת לכל. בנסיבות אלה אין כל מקום לקבל את טענתו של התובע לפיה ביטול הטיסה הוא תולדה של רשלנות פושעת מצידה של הנתבעת. למעשה, ניתן היה לייחס לנתבעת רשלנות פושעת אם היתה מוציאה את הטיסה במועד המתוכנן חרף התקלות החמורות שנתגלו במנועי המטוס.
5. אינני סבור שניתן לייחס לנתבעת רשלנות כלשהי בגין כך שלא עלה בידה לארגן לתובע טיסה חלופית

לאטלנטה בו ברגע. הנתבעת אכן ניסתה לארגן טיסה כזו, אך הדבר לא עלה בידה. אין המדובר בנוסע שהופקר לגורלו בידי חברה אדישה למצוקותיו, אלא בחברה שניסתה באמת ובתמים למצוא פתרון לתקלה שנוצרה, ואף הכירה בחובתה לממן עבור התובע את השהייה במלון.

6. אחריותה החוזית של הנתבעת להטיס את התובע למטוס חפצו במועד המדוייק שנקבע בהזמנה אינה אחריות מוחלטת. הדבר נאמר מפורשות בס' 9 לתנאי החוזה לפיו נרכש כרטיס הטיסה. גם אם אניח כי ס' 9 לחוזה מנוסח באופן גורף, לא יכולה להיות מחלוקת על כך שאחריותה החוזית של הנתבעת כפופה לכך שתקלות טכניות בלתי צפויות לא ישבשו את לוח הזמנים המקורי.

7. ס' 19 לאמנת ורשה, החלה בישראל מכוחו של חוק התובלה האווירית, תש"ם – 1980, קובע את אחריותו של המוביל לנזק שייגרם מחמת איחור בתובלה אוירית. עם זאת, שטר ושוברו בצידו, שכן ס' 20 (1) לאמנה קובע כי המוביל לא יישא באחריות "אם יוכיח שהוא, משמשיו וסוכניו נקטו בכל האמצעים הדרושים למניעת הנזק או שלא היתה בידיהם כל אפשרות לנקוט בהם."

במקרה דנן הרימה הנתבעת את נטל ההוכחה המוטל עליה. שריפה במנוע היא תקלה בלתי צפויה שהנתבעת לא היתה צריכה לצפות את התרחשותה. הנתבעת אף ניסתה למנוע את הנזק בדרך של איתור טיסה חלופית, אך בשל עונת השנה, לא נמצא מקום פנוי בטיסה כזו (ראה נספח ב' לכתב ההגנה).

8. העובדה שהנתבעת פיצתה בעבר את התובע בגין נזקיו, בנסיבות שונות לחלוטין כמתואר בס' 10 לכתב התביעה, אינה מלמדת כי זו הפעם היתה מוטלת עליה חובה כזו. יצויין כי גם במקרה דנן הציעה הנתבעת לתובע פיצוי לפנים משורת הדין מעבר לסכום של 100 דולר, אך התובע דחה הצעה זו, וחבל.

9. אשר על כן, הנתבעת פטורה מחבות בגין נזקי התובע, כאמור בס' 20(1) לאמנה. ממילא אין צורך לדון בשאלת הנזק שנגרם לתובע, שכן בהעדר חבות, לא מתעוררת שאלה של כימוי הנזק.

10. סוף דבר, התביעה נדחית. בנסיבות הענין, איני עושה צו להוצאות.

11. המוזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום י' בשבט, תשס"ז (29 בינואר 2007) בהעדר הצדדים.

חגי ברנר, שופט